ครองตนในสมณเพศ แต่มีอีกสิ่งหนึ่งที่ท่านกระหายใคร่จะเรียนรู้เป็นอย่างมากก็คือ

การเรียนรู้ทางด้านปฏิบัติจิตภาวนา เป็นสิ่งที่จะสร้างความแข็งแกร่งให้กับดวงจิต เป็นปราการต่อต้านกับกิเลสทั้งหลายได้ รวมทั้งการศึกษาทางด้านพุทธาคม ช่วงดังกล่าวได้ยินชื่อเสียงของ หลวงพ่อสุพจน์ จันทูปโม วัดศรีทรงธรรม อ.บรรพตพิสัย จ.นครสวรรค์ ท่านมีความรอบรู้แตกฉานทางด้านปฏิบัติ และมีความเชี่ยวชาญในเรื่องของพระคาถาอาคม ทั้งตำรับวิชาสายของหลวงพ่อเดิม วัดหนองโพ ท่านจึงมิลังเลได้เดินทางไปกราบฝากตัวขอเป็นศิษย์ต่อท่าน ซึ่งได้รับความเมตตาจากหลวงพ่อสุพจน์ ได้ถ่ายทอดแนวทางปฏิบัติให้กับท่านต่อเมื่อภาวะทางจิตของท่านนิ่งดีแล้ว จึงได้ทำการถ่ายทอดวิชาอาคมพร้อมกับบอกให้เดินทางไปต่อยอดเรื่องวิชาอาคมกับหลวงพ่ออ้วน วัดหนองกระโดน อ.บรรพตพิสัย จ.นครสวรรค์ ซึ่งอยู่ไม่ห่างไกลกันนัก

หลวงพ่ออ้วน วัดหนองกระโดน ท่านนี้ ท่านเชี่ยวชาญในเรื่องการปลุกเสกในการหุงน้ำมันและสีผึ้ง รวมทั้งการจัดสร้างและปลุกเสกมีดหมอ ยิ่งนักโดยเหตุเพราะท่านได้ศึกษามา **หลวงพ่อพวง วัดหนองกระโดน** นครสวรรค์ ซึ่งท่านได้เมตตาถ่ายทอดให้กับหลวงพ่ออ้วน ศิษย์รักของท่านจนหมดสิ้น และหลวงพ่ออ้วน ท่านได้เมตตาถ่ายทอดมาให้กับหลวงพ่อพิเชฐ ชนิดที่ไม่ปิดบังอำพรางเช่นเดียวกัน ดังนั้น**ตำรับการจัดสร้างและปลุกเสกมีดหมอ ตำรับของหลวงพ่อพวง วัดหนองกระโดน** จึงตกอยู่กับ หลวงพ่อพิเชฐ วัดโคกหม้อ จ.ลพบุรี ตราบถึงทุกวันนี้และได้ทำการจัดสร้างออกให้บูชา เป็นมีดหมอเอกลักษณ์ของท่านของวัดโคกหม้อ จ.ลพบุรี โดยตรง

พระหูยานเนื้อนาก บูชา 500 บาท
(สั่งจอง พ.ย.53 รับวัตถุมงคล)

พระหูยานเนื้อกะลาตาเดียว บูชา 700 บาท
(สั่งจอง พ.ย.53 รับวัตถุมงคล)

หลังจากได้ทำการศึกษาทางด้านปฏิบัติจิตภาวนาวิชาอาคมต่างๆแล้วได้แจ้งความประสงค์กับพระอาจารย์ หลวงพ่ออ้วน และหลวงพ่อสุพจน์ ขอจาริกแสวงบุญโดยอาศัยกิจธุดงค์เป็นวัตรปฏิบัติ ซึ่งพระอาจารย์ทั้ง 2 ท่านเห็นว่าศิษย์ของท่านผู้นี้มีวิชาดีติดตัว มีจิตแก่กล้า พอที่จะใช้เป็นเกราะป้องกันตัวได้แล้ว จึงอนุญาตและโมทนาบุญให้กับท่าน

เส้นทางธุดงค์ครั้งแรกมุ่งตรงขึ้นสู่ภาคเหนือ ตลอดเส้นทางอาศัยป่าเขาเป็นที่พำนักปักกลดเจริญจิตภาวนา พบปะกับสิ่งอัศจรรย์อาถรรพณ์ของป่ามากมาย แต่ท่านก็ใช้กระแสจิตบารมีแผ่เมตตา สามารถทำให้รอดปลอดภัยไปได้ทุกครั้ง บ่อยครั้งพบกับวัดที่มีฐานะยากจน ท่านก็ช่วยเหลืออยู่ช่วยในการพัฒนาจนเกิดเป็นรูปธรรมจึงสัญจรธุดงค์ต่อไปยังถิ่นอื่นต่อไป ในขณะที่ธุดงค์ตามแนวตะเข็บชายแดนไทยพม่า ได้มีโอกาสได้ช่วยเจ้าอาวาสวัดร่องธาร จ.เชียงราย ที่ทำการก่อสร้างพระธาตุค้างคาอยู่ ท่านช่วยจนสำเร็จจึงสัญจรธุดงค์ต่อไปตามตะเข็บชายแดนลาวเลาะริมฝั่งโขง วกกลับขึ้นเหนือไปทำการฝึกกระแสจิตเพิ่มเติมที่ พระธาตุจอมมอญ อ.แม่สะเรียง จ.แม่ฮ่องสอน เพราะสถานที่ดังกล่าวมีความเงียบสงบ เหมาะต่อการฝึกวิปัสสนากรรมฐานเป็นอย่างยิ่ง ณ สถานที่แห่งนั้น ท่านได้รับประสบการณ์ทางการฝึกปฏิบัติมากมาย พบกับสื่อสัมผัสทางจิต ทางนิมิต

จากแม่ฮ่องสอนล่องลงมาปักหลักอยู่ที่จังหวัดตาก นั่งเรือไปเจริญจิตภาวนาที่เกาะกลางเขื่อนภูมิพล การสัญจรจะต้องอาศัยเพียงเรือหางยาวของชาวบ้านในท้องถิ่นเท่านั้น และการขึ้นเรือลัดเลาะตามลำน้ำ แทรกไปตามซอกคดโค้งของขุนเขา นับว่าเป็นเรื่องอันตรายอย่างยิ่ง คนขับเรือตลอดทั้งชาวบ้านต้องอาศัยถังน้ำมีฝาปิดเพื่อให้อาศัยยึดเกาะเมื่อเกิดภัย นับว่ากิจธุดงค์ครั้งนั้น รอดปลอดภัยมาได้เพราะอำนาจของพระพุทธคุณคุ้มครองอย่างแท้จริง

แหล่งสุดท้ายที่ท่านใช้เป็นสถานที่เจริญจิตภาวนา หลังจากที่ละจากสถานที่ปฏิบัติธรรมกลางเกาะเขื่อนภูมิพล จังหวัดตาก เลาะเรื่อยลงมาถึงกำแพงเพชร **ผ่านไปอีกหลายหัวเมืองที่สุดปักหลักอยู่ที่เขามอ อ.ท่าม่วง จ.กาญจนบุรี** พบกับสิ่งลี้ลับมหัศจรรย์ ณ สถานที่แห่งนั้นมากมาย บ่อยครั้งได้เกิดนิมิตเห็นสิ่งอัศจรรย์ที่เกี่ยวข้องกับจิตวิญญาณ สื่อบอกถึงสถานที่แห่งนี้มีแร่ศักดิ์สิทธิ์ ละท่านได้อธิษฐานขอให้ได้แร่กายสิทธิ์นั้นมา ซึ่งก็ได้สมกับที่ตั้งอธิษฐานเอาไว้ ครั้งแรกท่านพอใจที่จะปักหลักอยู่ ณ สถานที่แห่งนั้น แต่จะด้วยเหตุผลใดไม่ปรากฏ ***ท่านจึงได้ถอนกลดย้อนกลับมาที่เมืองลพบุรี ในปี พ.ศ.2536***

วัดโคกหม้อ ต.โพธิ์เก้าต้น แผ่นดินถิ่นกำเนิดของโยมบิดามารดาของท่าน สภาพของวัดโคกหม้อ ในขณะนั้น อยู่ในสภาพที่ทรุดโทรม เสนาสนะหลายอย่างตกอยู่ในสภาพใกล้จะพังทะลาย เป็นสถานที่ท่านเข้าไปพำนักอยู่ในขณะนั้น

ภายหลังเมื่อได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเจ้าอาวาสปกครอง วัดโคกหม้อ ท่านจึงได้ทำการพัฒนาซ่อมและสร้างเสนาสนะขึ้นมาใหม่จนเกิดได้เห็นเป็นรูปธรรมได้ในปัจจุบัน

ส่วนหนึ่งแห่งความสำเร็จในงานพัฒนาของท่าน ความขลังศักดิ์สิทธิ์ในเรื่องของวัตถุมงคล เป็นปัจจัยช่วยส่งเสริมได้เป็นอย่างดี เหตุเพราะในช่วงที่ท่านมาพำนักอยู่ที่วัดโคกหม้อได้ยินกิติคุณบารมีของหลวงปู่จันทร์ วัดนางหนู ท่านนั้นมีวิชาอาคมเข้มขลังเป็นอย่างยิ่ง เป็นที่เชื่อถือศรัทธาของชาวเมืองลพบุรี โดยเฉพาะเหล่าทหารหาญที่ประสบการณ์แห่งความเป็นจริงของตะกรุดโทนและเสื้อยันต์แดงลือลั่นเมื่อครั้งสงครามอินโดจีน ท่านจึงตั้งสัตยาธิษฐาน ใคร่จะได้เรียนรู้สรรพวิชาตำรับของท่าน เป็นเรื่องอัศจรรย์ยิ่ง คล้ายกับจิตวิญญาณของหลวงปู่จันทร์ท่านดลบันดาลให้ผู้ใหญ่ฟื้น บ้านคลองตาปิ่น ถิ่นใกล้เคียงกับวัดโคกหม้อ จะด้วยเหตุผลใดก็สุดที่จะคาดเดากันได้ เพราะอยู่ๆผู้ใหญ่ฟื้น ศักดิ์เป็นลูกศิษย์ของหลวงปู่จันทร์ ได้หอบตำราที่เขียนด้วยมือของหลวงปู่จันทร์ นำไปมอบให้กับหลวงพ่อพิเชฐ ท่านก็ได้ทำการศึกษาทบทวนตำราทั้งหมดจนเชี่ยวชาญ และได้นำไปใช้ในการปลุกเสกวัตถุมงคลของขลัง ร่วมกับวิชาอาคมที่ได้ร่ำเรียนมาจากพระอาจารย์อื่นๆ (ภายหลัง พ.ท.ปัญโญ เปรมทรัพย์ ศักดิ์เป็นหลานของหลวงปู่จันทร์ ก็ได้นำตำรามามอบให้กับท่านอีก โดยบอกว่าเป็นตำราของหลวงปู่จันทร์หลวงลุงของท่านเอง)

นอกจากได้ทำการศึกษาตำรับพุทธาคมของหลวงปู่จันทร์ วัดนางหนู แล้วภายหลังหลวงพ่อพิเชฐ ยังได้ทำการศึกษาวิชาการจัดสร้างและปลุกเสกตะกรุดภุชงค์เบญจฤทธิ์กับหลวงพ่อเฮ็น วัดดอนทอง สระบุรี รวมทั้งการสร้างและปลุกเสก พระปทุมเสมิง พระเศรษฐีนวโกฏิ ได้รับมอบถ่ายทอดมาจากหลวงปู่มั่ง วัดเทพกุญชร ลพบุรี อีกทั้งได้ทำการศึกษาจากตำราโบราณเป็นการเพิ่มเติมอีกด้วย ส่วนการจัดสร้างและปลุกเสกพระหูยานท่านได้เมตตาบอกต่อผู้เขียน

"ต้องการสืบสานเอกลักษณ์รูปแบบของพระหูยานให้คงอยู่คู่เมืองลพบุรี ไม่ต้องการให้พระหูยาน เมืองลพบุรี เหลือเอาไว้เพียงตำนาน"...●●●